

Το Τυπικό κατά την Μεγάλη Τεσσαρακοστή

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Στην περίοδο αυτή πραγματοποιούνται πολλές και σημαντικές αλλαγές. Δηλ. στις πέντε νηστίσιμες ημέρες της εβδομάδας, (Δευτέρα έως Παρασκευή), δεν εφαρμόζεται το καθιερωμένο τυπικό: Το πρωί ακολουθία του Μεσονυκτικού και Όρθρου με ή χωρίς Θεία Λειτουργία και το απόγευμα ή ακολουθία του Εσπερινού.

Αιτία των αλλαγών είναι οι νέες ακολουθίες που προστίθενται στην περίοδο αυτή: Η Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων, που συνήθως τελείται Τετάρτη και Παρασκευή, οι Χαιρετισμοί και το Μέγα Απόδειπνο.

Έτσι παρουσιάζονται οι ακόλουθες περιπτώσεις:

α. Το πρωί της Δευτέρας, Τρίτης και Πέμπτης τελούνται:

1) Μεσονυκτικό και Όρθρος,

2) Οι Ώρες (Α', Γ', ΣΤ' και Θ'),

3) Ο Εσπερινός του απογεύματος (στον οποίο, φυσικά, τιμάται ο Άγιος της επόμενης ημέρας).

β. Το πρωί της Τετάρτης και Παρασκευής τελούνται όλα τ' ανωτέρω και στον Εσπερινό επισυνάπτεται και η Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.

γ. Εάν η Προηγιασμένη πρόκειται να τελεσθεί το απόγευμα, τότε η πρωινή ακολουθία αρχίζει κανονικά, σταματά όμως στην ΣΤ' Ώρα και γίνεται απόλυση.

δ. Η Προηγιασμένη το απόγευμα αρχίζει με την Θ' Ώρα, (κατά τη διάρκεια της οποίας ο Λειτουργός «παίρνει καιρό», με διαφορετικό τυπικό και ενδύεται πλήρη στολή) και μετά την απόλυση (της Θ' Ώρας), συνεχίζει με το «Ευλογημένη η Βασιλεία...» οπότε αρχίζει ο Εσπερινός με την Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.

ε. Το απόγευμα των τεσσάρων πρώτων ημερών (Δεύτερα έως Πέμπτη), στη θέση του Εσπερινού τελείται το Μέγα Απόδειπνο.

στ. Εάν το απόγευμα της Τετάρτης τελεσθεί η Προηγιασμένη, το Μέγα Απόδειπνο τελείται συνήθως μετά τη Θεία Λειτουργία (των Προηγιασμένων Δώρων).

ζ. Το εσπέρας της Παρασκευής των πέντε πρώτων εβδομάδων, τελείται στους Ναούς ακόμη μία νέα Ακολουθία: η προσφιλής στο λαό μας ακολουθία, των Χαιρετισμών της Παναγίας στο μέσο του Μικρού Αποδείπνου, κάθε φορά με μία «Στάση», και την πέμπτη εβδομάδα όλες οι Στάσεις μαζί - ολόκληρος ο Ακάθιστος Ύμνος.

Το πλήθος αυτό των Ακολουθιών εναρμονίζεται με το Ορθόδοξο λατρευτικό πνεύμα που θέλει τον πιστό επτάκις της ημέρας να αινεί τον Θεό (Ψαλμ. ρη', 164), αλλά έρχεται στην καθημερινή πράξη και ζωή σ' αντίθεση με το σύγχρονο πνεύμα του κόσμου, σύμφωνα με το όποιο ο άνθρωπος όχι μόνο δεν έχει ελεύθερο χρόνο, άλλ' ούτε και την ανάλογη διάθεση...

Η Εκκλησία πάντως την περίοδο αυτή, γνωρίζοντας την κατάσταση του ανθρώπου, τον βοηθά να βρει το δρόμο του προσφέροντας του τη λύση της συχνότερης συμμετοχής του στη λατρευτική ζωή. Όποτε ευκαιρεί και μπορεί να εξοικονομεί κάποιο χρόνο, να τον διαθέτει στον Θεό και να παρακολουθεί κάποια από τις πολλές Ακολουθίες

Πηγή: eisagios.blogspot.gr